ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ΄ - Ἔτος ΙΗ΄ Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 813	Κυριακὴ ΙΖ΄ (Β΄ Κορ. 6,16 – 7,1) 30 Σεπτεμβρίου 2001	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Δὲν ἔχεις θέσι σὺ ἐκεῖ, Χριστιανέ!

«Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε»
(Β΄ Κορ. 6,17)

ΑΚΟΥΣΑΤΕ, ἀγαπητοί μου, τὸν ἀπόστολο; Σήμερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς βάζει σ' ἕνα δίλημμα. Μᾶς δείχνει δυὸ δρόμους – τρίτος δρόμος δὲν ὑπάρχει. Ὁ ἕνας δρόμος εἶνε τοῦ Χριστοῦ, κι ὁ ἄλλος τοῦ διαβόλου. Ὁ ἄνθρωπος ἢ θὰ εἶνε μὲ τὸ φῶς, ἢ θὰ εἶνε μὲ τὸ σκοτάδι. Ἢ θὰ εἶνε μὲ τὴν ἡμέρα, ἢ θὰ εἶνε μὲ τὴ νύχτα. Ἢ μὲ τὸ ψεῦδος, ἢ μὲ τὴν ἀλήθεια. Ἢ μὲ τὸ Χριστό, ἢ μὲ τὸ διάβολο. Ἢ νὰ εἶσαι Χριστιανός, ἢ νὰ μὴν εἶσαι. Συμβιβασμοὶ σὲ ζητήματα τῆς πίστεως δὲν χωροῦν, ὑποχωρήσεις σὲ ζητήματα ἠθικῆς δὲν ἐπιτρέπονται.

* * *

Γι' αὐτὸ σήμερα ὁ ἀπόστολος φωνάζει καὶ λέει· *«Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε,... καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε»* (Β΄ Κορ. 6,17). Δὲν ἐπιτρέπεται, λέει, ὁ Χριστιανὸς νὰ πηγαίνῃ ἐκεῖ ποὺ εἶνε τὰ κέντρα τοῦ διαβόλου. Δὲν ἐπιτρέπεται ὁ Χριστιανὸς νὰ ἔχῃ σχέσεις καὶ ἐπικοινωνίες μὲ ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν προδώσει τὴν πίστι.

Κέντρα τοῦ διαβόλου στὴν ἐποχὴ τοῦ ἀποστόλου Παύλου ποιὰ ἦταν; Ἦταν οἱ ναοὶ τῶν εἰδώλων, οἱ ναοὶ τῶν αἰσχρῶν θεῶν, μέσα στοὺς ὁποίους ἐτελοῦντο ὄργια. Ἐκεῖ ὁ Χριστιανὸς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πατήσῃ· οὔτε νὰ λάβῃ μέρος στὶς πομπὲς καὶ τελετές τους.

—Ἀλλὰ σήμερα, θὰ μοῦ πῆτε, δὲν ὑπάρχουν τέτοια κέντρα τοῦ διαβόλου. Σήμερα, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἐπάνω στὴ γῆ τῆς Ἑλλάδος δὲν λειτουργεῖ οὔτε ἕνας ναὸς τοῦ Βάκχου ἢ τῆς Ἀφροδίτης.

Ναί. Μπορεῖ νὰ μὴν ὑπάρχουν ναοὶ τῶν αἰσχρῶν θεῶν τοῦ ἀρχαίου Ὀλύμπου, ὑπάρχουν ὅμως ἄλλα κέντρα τοῦ διαβόλου.

—Ποιά εἶνε τὰ κέντρα αὐτά;

Ἐμένα ρωτᾶτε τὸν καλόγερο; Βουΐζει ὁ κόσμος. Εἴμεθα χριστιανικὸ κράτος, καὶ παίζονται ἔργα τέτοια, ποὺ καὶ ἀλλόθρησκοι θὰ τὰ ἀποδοκίμαζαν· ἔργα, ποὺ καὶ τοὺς πιθήκους ἀκόμη θὰ ἔκαναν νὰ κοκκινίσουν ἀπὸ ντροπή. Στὴ χριστιανική μας χώρα, μὲ τόσους ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς, μὲ ἱερὰ σύνοδο καὶ μὲ σύνταγμα ποὺ ἀρχίζει εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος, ἐπιτρέπεται νὰ προβάλλωνται ἔργα καταισχύνης τῆς χριστιανικῆς μας πατρίδος; Στὰ κέντρα αὐτὰ ἐσύ, Χριστιανέ, δὲν ἔχεις καμμία θέσι. Δὲν μπορεῖς τὸ πρωῒ νὰ ἔρχεσαι στὴν ἐκκλησία καὶ ν' ἀκοῦς *«Λάβετε φάγετε...»*, καὶ τὸ βράδι νὰ πηγαίνῃς μέσα στοὺς σταύλους τοῦ διαβόλου. *«Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε»*. Βγῆτε ἔξω, Χριστιανοί, ἀπὸ τὰ κέντρα αὐτὰ τῆς αἰσχύνης.

Ἄλλα κέντρα τοῦ διαβόλου εἶνε τὰ χαρτοπαίγνια καὶ τὰ καζῖνο, ποὺ ξαφρίζουν πορτοφόλια πλουσίων καὶ φτωχῶν. Κέντρα τοῦ διαβόλου εἶνε τὰ μαγαζιὰ μὲ τὰ μηχανάκια ἐκεῖνα ποὺ δὲ θὰ τὰ βρῇς σὲ ἄλλες χῶρες, μηχανάκια ποὺ ξαφρίζουν τὰ πορτοφόλια μικρῶν καὶ μεγάλων, τῶν παιδιῶν τοῦ πτωχοῦ μας λαοῦ. Αὐτὰ ὄχι μόνο πορτοφόλια κλέβουν, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα κακὰ φέρνουν, μέχρι καὶ αὐτοκτονίες. Κυνηγοῦσαν κάποτε τοὺς ληστὰς στὰ βουνά. Ἀλλ' ἐκεῖνοι εἶνε ἀθῷοι μπροστὰ στοὺς ἄλλους ληστὰς ποὺ εἶνε μέσα στὴν κοινωνία καὶ ληστεύουν στὰ πράσινα τραπέζια ὅσους πέφτουν στὶς παγίδες τους. Λοιπόν, δὲν μπορεῖς νὰ ἔρχεσαι τὸ πρωῒ στὴν ἐκκλησία, καὶ τὸ βράδι νὰ παίζῃς μέσα στὸ ναὸ τοῦ αἰσχροῦ κέρδους. *«Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν...»*.

Κέντρα τοῦ διαβόλου εἶνε καὶ ὅλα τὰ αἰσχρὰ κέντρα διασκεδάσεως, ποὺ γέμισε ἀπ'

αὐτὰ ἡ πατρίδα μας. Γιά μετρῆστε σὲ μιὰ περιοχή, πόσες εἶνε οἱ ἐκκλησίες καὶ πόσα τὰ κέντρα τῆς ἁμαρτίας. Νυκτερινὰ κέντρα, ντίσκο, μπάρ, κακόφημοι οἶκοι, κινηματογράφοι, θέατρα κ.τ.λ. φυτρώνουν σὰν τὰ μανιτάρια πάνω στὴν κοπριὰ τοῦ διαβόλου. Στὴν ἐκκλησία ἔρχονται δέκα, ἐκεῖ πᾶνε χίλιοι.

Κέντρα τοῦ διαβόλου εἶνε ἐπίσης τὰ μέντιουμ, ὁ πνευματισμός, οἱ μάγοι καὶ οἱ μάγισσες, καὶ ὅλες οἱ αἴθουσες ἢ ναοὶ τῶν αἱρετικῶν καὶ τῶν ἀλλοθρήσκων.

Στὰ κέντρα αὐτὰ ἐσύ, Χριστιανέ, δὲν ἔχεις καμμιὰ θέσι. Μπορεῖς βέβαια νὰ πᾷς. Δὲν ἔχει ἡ Ἐκκλησία οὔτε ἀστυνομία οὔτε μαστίγια καὶ ξίφη. Μπροστά σου εἶνε ἡ φωτιὰ καὶ τὸ νερό, ὅπου θέλεις ἁπλώνεις τὸ χέρι σου. Ἂν τὸ ἁπλώσῃς στὴ φωτιά, θὰ καῇς· ἂν τ' ἁπλώσῃς στὸ νερό, θὰ δροσιστῇς (βλ. Σ. Σειρ. 15,16). Διάλεξε καὶ πάρε, ἐλεύθερος εἶσαι. Ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία σὲ προειδοποιεῖ· Γιὰ νὰ πᾷς μέσα σ' ἕνα τέτοιο κέντρο, πρέπει προηγουμένως νὰ φτύσῃς τὴν κολυμβήθρα σου, νὰ λερώσῃς τὸ δισκοπότηρο, νὰ πατήσῃς τὸν τίμιο σταυρό. Ποιός ἀπὸ σᾶς, ἀγαπητοί μου, τὸ κάνει; Ἂν μπῇς μέσα στὰ κέντρα αὐτά, σὺ ποὺ πλησιάζεις τὴν Ἐκκλησία —δὲ' μιλῶ γιὰ τοὺς ἀπίστους—, σὺ ποὺ ἐξομολογεῖσαι καὶ κοινωνᾷς, ἕνας ἄγγελος θὰ φωνάξῃ· Τί θέ'ς μέσα 'δῶ ἐσύ, Χριστιανέ; *«Ἐξέλθετε ...καὶ ἀφορίσθητε, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε»*.

Καὶ ὄχι μόνο νὰ μὴν πηγαίνουμε στὰ κέντρα αὐτά, ἀλλὰ καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμα ζητάει ἡ ἁγία μας θρησκεία· Νὰ μὴ λέμε καλημέρα, νὰ μὴν ἔχουμε σχέσεις φιλίας καὶ ἀγάπες ἢ καὶ συγγένειες μὲ πρόσωπα ποὺ εἶνε ἀμετανόητα (βλ. Β΄ Ἰωάν.10· Β΄ Θεσ. 3,14).

Ὅλοι ἀσφαλῶς εἴμεθα ἁμαρτωλοὶ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ἁμαρτωλοὶ ἀμετανόητοι· ἁμαρτωλοὶ ποὺ καυχῶνται γιὰ τὴν ἀπιστία τους, τὴν ἀθεΐα τους, τὶς βλαστήμιες τους, τὶς πορνεῖες τους, τὰ διαζύγιά τους, γιὰ ὅλα αὐτά. Μ' αὐτούς, ἐσὺ ὁ Χριστιανός, δὲν πρέπει νὰ ἔχῃς καμμία κουβέντα. Γι' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις ἰσχύει· *«Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε,... καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε»*. Δηλαδὴ πιὸ λιανά. Ἔχεις παιδὶ νὰ βαπτίσῃς; Πρόσεξε νὰ μὴ δώσῃς τὸ παιδὶ νὰ τὸ βαπτίσῃ κάποιος πλούσιος τῆς ἀτίμου καὶ διεφθαρμένης κοινωνίας, εἴτε πολιτικὸς εἴτε ἄνθρωπος ποὺ βλαστημάει τὸ Θεό. Ὄχι, εἶνε ἀνάξιος γιὰ κουμπάρος, κἂν νομάρχης, κἂν ὑπουργός, κἂν ὅ,τι νά 'νε. Δῶστε τὸ παιδὶ νὰ τὸ βαπτίσῃ ἕνα πτωχαδάκι ποὺ δακρύζει μπροστὰ στὸ Χριστό· γιατὶ ἕνα πτωχαδάκι εἶνε ἀνώτερο ἀπὸ ἕνα βασιλιᾶ τοῦ κόσμου τούτου. Αὐτὰ πιστεύουμε, αὐτὰ κηρύττουμε. Ἢ εἶνε ὥρα νὰ παντρευτῇ τὸ κορίτσι σου; Νὰ μὴ τὸ δώσῃς οὔτε σὲ γιατρὸ οὔτε σὲ δικηγόρο οὔτε σὲ μηχανικὸ οὔτε σὲ ἄλλο πλούσιο, ἐὰν αὐτὸς δὲν πιστεύῃ στὸ Χριστὸ καὶ ἐμπαίζῃ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια τῆς ἁγίας ἡμῶν θρησκείας. Προτίμησε τὴν κόρη σου νὰ τὴ δώσῃς σὲ ἕνα τίμιο ἐργάτη, παρὰ νὰ τὴ δώσῃς σὲ ἕναν ποὺ τρέχει μὲ λιμουζῖνες· γιατὶ αὐτὸς ὁ ἐργάτης ἔχει ἀξία μεγαλύτερη ἀπὸ κάθε ἄλλο. Τὸν ἔβαλες μέσα ἐκεῖνο τὸν ἄλλο; τὸν ἔκανες γαμπρό; Θὰ σὲ στύψῃ ὅπως στύβουν τὴ λεμονόκουπα καὶ θὰ σὲ πετάξῃ στὸν κάλαθο τῶν ἀχρήστων καὶ θὰ τινάξῃ τὸ σπίτι σου στὸν ἀέρα. Προτιμότερο νὰ βάλῃς δυναμίτη στὰ θεμέλια τοῦ σπιτιοῦ σου, παρὰ νὰ βάλῃς μέσα ἀθέους, ἀπίστους καὶ βλασφήμους. Κλεῖσε τὴν πόρτα σου, Χριστιανέ, σ' ὅλα αὐτὰ τὰ ὑποκείμενα, κἂν διπλώματα ἔχουν, κἂν γλῶσσες, κἂν ἀξιώματα, ὅ,τι νά 'χουν.

Αὐτὰ δὲν τὰ λέω ἐγώ. Ἐγὼ πῆρα ἕνα χιλιάρικο, μιὰ λίρα, καὶ τὴν ἔκανα λιανά. Ποιά εἶνε ἡ λίρα; Εἶνε αὐτὸ ποὺ λέει ὁ Παῦλος· *«Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε,... καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε»*. Τὰ λέει ὁ Παῦλος αὐτά. Σᾶς τὰ ἔκανα λιανά, νὰ τὰ καταλάβετε.

* * *

Ἀλλὰ θὰ μοῦ πῆτε· Ἤρθες καὶ μᾶς τάραξες. Αὐτὰ ποὺ λὲς εἶνε μιὰ ζωὴ περιωρισμένη. Κινηματογράφο γιόκ, θέατρο γιόκ, γήπεδα γιόκ. Μᾶς ἔκλεισες λοιπόν, ἀναπνοὴ νὰ μὴν πάρουμε. Ἐσὺ εἶσαι καλόγερος...

Ὄχι, ἀγαπητέ μου. Ἂν θέλῃς νὰ εἶσαι Χριστιανός, ὁ Χριστὸς δὲν ἔκανε δύο Εὐαγγέλια, ἕνα γιὰ τοὺς καλογέρους καὶ ἕνα γιὰ τοὺς κοσμικούς. Ἕνα Εὐαγγέλιο ἔκανε γιὰ ὅλους, ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, διακόνους, καλογήρους, βασιλιᾶδες, καὶ γιὰ τὸ λαό. Ἕνα εἶνε τὸ Εὐαγγέλιο, καὶ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ὅλοι ὅσοι περάσαμε ἀπὸ τὸν Ἰορδάνη ποταμό, τὴν ἱερὰ κολυμβήθρα, νὰ τὸ τηρήσουμε μέχρι ἰῶτα.

Γι' αὐτὸ λοιπὸν μακριὰ ἀπὸ τὰ κέντρα τῆς διαφθορᾶς. Μακριὰ ἀπὸ τοὺς ἀμετανοήτους. Μακριὰ ἀπὸ τοὺς βλασφήμους. Χίλιες φορὲς χωρισμένοι ἀπὸ τὸν κόσμο καὶ ἑνωμένοι μὲ τὸ Χριστό, ποὺ εἶνε ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου. Ἂς ἀκοῦμε τὴ φωνὴ τοῦ ἀποστόλου ποὺ λέει· *«Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε...»*.

Τελείωσα, ἀδελφοί μου. Οἱ Χριστιανοὶ πρέπει νὰ ζοῦν καὶ ν' ἀναπνέουν ἕτοιμοι νὰ παίξουν κορώνα γράμματα τὴ ζωή τους γιὰ τὰ ὅσια καὶ ἱερά. Ἀμήν.

† ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία. Πρώτη ἐκφώνησις Ι. ναὸς τῶν Ἀθηνῶν πρὸ τοῦ 1967. Καταγραφή, συντμήσις καὶ ἐλαφρὰ προσαρμογὴ 30-9-2001